

У Београду 6. Септембра. 1856.

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10, цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 37.

Мртвый Гостъ.

(Продужено)

У овомъ разговору, кои е прилично дуго трајао, већ се и смркнуе. И кадъ гостъ на неволю јоштъ се не удали хтео, устане господаръ Мирковићъ нагло и изяви са великимъ сажаленѣмъ, да га оставити мора, еръ га итны послови позиваю. Тако изнуди те гостъ пође. Овај се нешто тамно препоручи — али замоли за дозволенѣ, да опетъ дође.

Господаръ Мирковићъ поита у зимнѣ друштво до градоначалника, али е примѣтно много ћутао, и био е замисленъ. Нио чемъ се не разговарало осямъ о мртвомъ госту. Говорило се, да онъ носи уза се пунъ сандукъ злата; да познае већ све изпрошене девойке у Н — Б . . . да е човекъ врло пріятногъ изгледа, али да нешто мирише на трулежъ. Све, што се ту говорило, понајвише яко се слагало са онимъ, што е господаръ Мирковићъ примѣтио на ономе, кои е предъ њиме богатогъ банкера представљао.

Чимъ се Господаръ Мирковићъ са своіомъ госпођомъ и кћери опетъ кодъ куће нашао, приповеди онъ, како га е мртвый гостъ посѣтио и како га е утиво, по свой прилици за свагда, одљокао. Наипре се обе женскинѣ зачуде, или болъ рећи уплаше; после се као чудећи се насмею, кадъ су чуде име младоженѣ изъ Темишвара, најпосле пренуше сасвимъ у смей кадъ чуше да е отацъ свечано изаснио се, да е Лепосава командантова заручница.

„О тато, сладкій тато!“ узкликне Лепосава, и падне му око врата: „Ј Васъ молимъ, да и речъ одржите.“

„До беса!“ повиче старый: „Та я већ морамъ речъ одржати.“

„Да ли и тада, сладкій татице, ако бы мртвый гостъ башъ Господаръ Петловићъ био.“

„Ты мислишь да самъ я хоравъ? Онъ то зацело не. То е неко привићенѣ. Како бы младый Петловићъ пао на ту ђаволску мисао, да се представи у изгледу мртвога госта, о кога житію можда у свомъ животу ништа слушао ние.“

Овај догађай био е женскимъ наравно нешто непонятанъ; али ипакъ радіе бы веровале, да е отацъ са своіомъ раздраженомъ фантазіомъ нешто претерао, али да е самъ случай за овај паръ смешну шалу збіо, него што бы посумляле о личности дошавшегъ господара Петловића. На башъ ова упорность кћери и матери, кое се нису дале на болъ мисли довести, плашила е господара Мирковића јоште више.

„То тако и мора бити, управо тако!“ лютило и боязливо викне господаръ Мирковићъ: „онъ васъ већ обе има уполакъ у своимъ канџама, онъ васъ е већ обчиніо! Я истина нисамъ иначе суевѣранъ, па ни садъ нисамъ стара, чудеса тражећа бака; али што се мени догодило, то се зацело догодило. То е пакленый вампиръ, кои бы ме могао лудимъ учинити. Разумъ то неможе да свати. Али може јошъ много коешта бити, што разумъ неможе сватити. И ако нуждно буде, да васъ у подрумъ затворимъ, я ћу васъ и затворити, само да ми ни една са томъ ђаволскомъ авећу и прочая, немате никаквогъ посла.“

„Сладкій тато!“ повикне Лепосава: „Ја ћу се съ вама лако погодити. Био мртвый гостъ Господаръ Петловићъ или небо, я вамъ се кунемъ, да га любити нећу, да нећу Милана никадъ заборавити. Али дайте ми Вашу родительску речъ, да ме нећете раздвоити одъ Милана, па искао ме господаръ Петловићъ, или мртвый гостъ.“

„Заиста, радіе ћу те дати за најсиромашниегъ просяка на улици — еръ баръ е живъ човекъ — него за аветиню, за сатану, буди Богъ съ нама!“

(продужиће се.)

ПОДГРЪВЦИ.

Приятельи. Стварь е позната, да се човекъ не може ослонити на пріятелѣ. Са пріятелѣмъ не треба много околичити; пріятель неће примити за зло; међу пріятелѣма нема силе; и јошъ друге льпе узрѣчице даю пріятелѣма нашимъ право, поступати съ нама гробіянски, непристойно, вѣроломно, немарно, презрительно. Люди су учтиви, пристойни, любезни само према своимъ неприятелѣма; съ пріятелѣма смо опори, ладни, немарни и т. д.; ерѣ, та милый Боже, то су намъ добри пріятельи! Хоћешъ ли штогодъ сасвимъ поуздано да наручишъ, то ненаручишъ нипошто преко пріятелѣ, ерѣ онъ ти зацѣло неће учинити; онъ зна, да си му добаръ пріятель, па не никакве штете, кадъ заборава на тебе! — Хоћешъ ли новаца да узаймишъ, само неузаймлиой одъ пріятелѣ, ерѣ кодъ кѣга влада начело: моимъ пріятелѣма неузаймлиоемъ новаца, ерѣ то чини неприлике! — Хоћешъ ли гдѣгодъ да ручашъ, само неиди пріятелю; ерѣ онъ држи, да

се пріятель мора и малимъ задовољити. — Хоћешъ ли коме да повѣришъ штогодъ, само неказуй пріятелю, ерѣ изъ чистого пріятельства излети му тайна изъ уста! — Хоћешъ ли да ти когодъ помогне у раду, нетражи само пріятелѣ, ерѣ другоме уради добро, а теби ће рѣаво; будући нешъ ты и онако примити изъ пріятельства. — Накратко, нема у животу ништа, што насъ выше вређа, него тако речени пріятельи.

ЗАЧИНЦИ.

(Руске пословице.)

1. Кадъ курякъ црне, онда се овце у црно не завию.
2. И магараць само гледа у пропасть, али не скаче у њо.
3. Болъ е и у вече почети, него никадъ.
4. Кадъ жене говоре, онда могу жабе слободно ћутати, ерѣ ње неће нико разумети.
5. Найпре поори свою нѣвву, пакъ после позаймлиой плугъ коме оћешъ.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Турска.

У Цариграду 24. Августа.

Сва се енглеска флота вратила изъ црнога мора, узимајући лађу „Гладиаторъ.“

— Овде се чине велика спреманя за дочекъ прайзногъ посланика, опредѣленогъ за францускій дворъ.

— У Гемлаби увиштио е пожаръ преко 500 кућа.

— Сви войници, кои су у последнѣмъ рату буди како осакаћени, добыће по заповѣсти Султана знатне награде.

— Енглескій адмиралъ сирѣ Хустонъ Стуартъ одпутовао е преко острова Малте у Енглеску; онъ е одъ Султана добыо на даръ едну скупощну саблю, и орденъ Мецидиѣ за споменъ. — Адмиралъ Лионсъ одпутоваће у Енглеску идуће седмице.

У Цариграду јошъ се еднако говори о министерској кризи, о којој се пакъ ништа извѣстно незна. Нарочито два питаня доводе правителство у велику забуну: питанѣ о подунавскимъ княжествама, и питанѣ о просецању суетке землѣужине.

Премда министерство у смотреню подунавски княжества жели, да све при староме остане, то се ипакъ портино правителство неће моћи задуго борити противъ силногъ тежени тамошнѣгъ жительствова, коеясно изьявлюе желю за сединенѣмъ. Гласъ се разноси, да ће скоримъ временомъ постати Рещид-паша министеръ иностраня Дѣла, а за нѣга веле, да онъ не противанъ сединеню княжества.

Што се пакъ тиче питаня о суеткомъ каналу, то ће све зависити одъ долазка вице-краля у Цариградъ, кои ће скоримъ временомъ овамо доћи.

Русія.

У Москви 20. Августа.

Данасъ е было на Кадинску великій войничкій прегледъ. Год. 1826., кадъ се покойный царъ Никола крунисао, было е у Москви само 50.000 войске скупљно. Садъ пакъ было е на полю Кадинску преко 100.000 войника, и нѣданъ корпусъ те войске не участвовао у последнѣмъ рату. Ова е войска становала тада већомъ части у Польској.

Войска, коя е на крунисанѣ у Москву, сакупљна, разделѣна е по войничкомъ распореду, као што слѣдуе: прва гардейска пешачка дивизія заедно са ловачкимъ батальономъ брои 13 батальона; прва гардейска артилѣрјиска бригада са 24 топа; друга гардейска пешачка дивизія заедно са ловачкимъ батальономъ, брои 13 батальона; друга бригада гардейске артилѣрје са 24 топа; трећа гардейска пешачка дивизія заедно са батальономъ Фински ловаца, брои такође 13 батальона; трећа гардейска артилѣрјиска бригада 24 топа; 1 батальонъ гардейски сапера; $\frac{1}{4}$ батальона морски войника; друга гардейска дивизія одъ резерве са 12 батальона; прва артилѣрјиска бригада одъ гренадирскогъ корпуса са 24 топа; друга бригада гренадира одъ резерве са 8 батальона; најпоследѣ ловачкій полкъ царскогъ дома са 3 батальона; скупа око 75 батальона пешака са 96 топова.

Одъ кавалѣрје были су на Кадинскомъ полю слѣдујући корпуси: дивизія оклопника са 24 ескадрона; друга дивизія лаки коняника такође са 24 ескадрона; яхаћа артилѣрја са 40 топова; 2 ескадрона гардейски пионира; 1 ескадронъ уралски и 1 ескадронъ црноморски козака; $\frac{1}{2}$ ескадрона гардейске жандармеріе; 2 полкъ оренбуржки козака са 6 ескадрона; 2 ескадрона жандармеріе; най-

после 300 коняника одъ пратнѣ главчого стана и одъ-
лена Черкеза и Лезгіянаца; скупа 84 1/2 ескадрона коня-
ника са 40 топова.

Дивно е было гледати правилно кретанѣ, избра-
ность момака, оружія и одѣла ове непрегледне масе
войника.

Управо у уреченый саатъ присиѣо е дворъ на ка-
диско полѣ. Нѣно величество царица, попела се у
дружтву са великимъ княгиняма, на спремлѣну за нѣи
трибуну (узвышена зграда). Царъ пакъ, на челу сѣйне
свите, у којой су се налазили и страни принцеви и вой-
нички членови страны посланства, провио е у трку
дужь сви шесть фронтова войске подъ свиркомъ свою
войнички бандій, дупанѣмъ свою добоша и громовитымъ
и потресаюћимъ „хура“ цѣле войске, и преузео е лично
команду. Пѣшаца ударили су пушке предъ прси подъ
повторенымъ „хура“ цѣле войске, свиркомъ свою бандій
и ђенерал-маршомъ добоша, и спремали су се за дефиле-
ранѣ, (дефилirati значи пролазити у размѣрнымъ одѣле-
няма поредъ какбогъ високогъ лица) кое е пуна два
сата трајло.

На челу су ишли у ескадронскимъ фронтовима одѣ-
лена Черкеза, Лезгіянаца и црноморски козака. За овы-
ла су слѣдовали у фронтовима одъ читаве роте и у па-
радномъ кораку, ловцы, инфантерія, гренадири и найпо-
после пешачка артилѣрія. Садъ е намѣрно оставлѣнъ
повећий празанъ просторъ, а после е долазила каваль-
рія у ескадронскимъ фронтовима, и у касу. Найпре су
ишла одѣлена Черкеза, Лезгіянаца и црноморски коза-
ка, за овима тешка и лака кавальрія, и найпосле яха-
ћа артилѣрія.

Пѣхота е по дефилirанию одма отишла у свой станъ
и садъ е было довольно простора за еданъ маневерь,
кои е на свакогъ гледаоца чудновато дѣйствовао и по-
гресао га. Пошто е сирѣчь кавальрія дефилirала, на-
мѣсти се она у некомъ одстоянью испредъ трибуне ца-
ричине у читавомъ фронту, и садъ е царъ цѣлу ову
непрегледну линию командовао на юришь управо на
трабуну, гди е царица стајла.

Овай великій войничкій прегледъ доиста се нѣ мо-
гао сѣйне свршити, и гледаоць управо незна, чему ђе
се већма дивити, или вѣштини коняника у одржаваню
празилногъ фронта на цѣлой линии при юришаню, или
снаги, којомъ е цѣла преградна маса у еданпуть као
прикована стала.

Влашка и Молдавія.

Изъ Галаца пишу едномъ талианскомъ листу подъ
20. Августомъ слѣдуоће:

„Данасъ е започето подизанѣ пограничны стубова
за означенѣ линіе, коя ђе сачинявати нову бесарабску
границу. Ово е заключила бавећа се у Акѣрману коми-
сія 12. Августа. Што се тиче Болграда, разрѣшенѣ о-
вогъ питаня оставлѣно е дотичнымъ правительствима.
Аустриски, енглески и турски комисари остаю
стално при своеме зактеваню, да се Болградъ уступи Тур-

ской, кое Русія рѣшително одбаоуе. Францускій пакъ
комисаръ као да е добыо упутствіе, да попусти, и да се
Болградъ остави Русіи, будући е уступлѣна область до-
вольна, да се намышлѣный друмъ и южно одъ Болграда
начини. И на езеру Бурна-Соли има една точка, коя е
дала повода заплету, и многи веле, да ђе несагласность
комисара помоћи Русіи, одржати побѣду.

А и питанѣ о преустройню подунавски княжества
као да е нешто застало. Пре него што ђе се сирѣчь
питанѣ о преустройваню почети разлагати, мораю се по
гласу паризкогъ мира привремени дивани у Букурешту
и Яшу сазвати. Садъ дознаемо, да е о сазиваню овы ди-
вана већ воћена у Цариграду рѣчь између Порте и по-
сланника страны сила. Но разлика и одступанѣ миѣнїя
тако е велико, да су посланици сматрали за нужно, из-
вѣстити о томе своя дотична правительства.

Досадъ су морали већ сви членови ове преустро-
явоће комисіе стићи у Цариградъ. Прошлогъ Петка
присиѣо е рускій комисаръ, г. Васили овде, и отишао е
у Цариградъ, а дознае се изъ поуздане руке, да се и
сардинскій комисаръ Бенци 7. Августа кренуо изъ Гено-
ве за у Цариградъ.

Шпанија.

Мадридъ 27. Авг. Приць баварскій са принцекомъ
одпутовао е у Нѣмачку. У баскискимъ предѣлима на-
лазећи се француски бегунцы, одвезли су се у средину
Шпание.

Влада е допустила Краљяци Христини, да се може
када оће у Шпанию повратити и гди оће седити, и по-
вратила јой е сва нѣна добра.

Ђенераль Одонель добыо е одъ цара францускогъ
великій крстъ почестве легіе.

Италија.

Римъ 23. Авг. Званичне новине „Жиорнеле де Ро-
ма“ саобштаваю уговоръ између папе и аустрійскогъ
двора, о саединеню телеграфа феррарскогъ са аустрій-
скимъ линіјама.

Ница 25. Авг. Овде е дошао еданъ архитектъ да
пзлату, у којой ђе удова царица руска седити, поправи.
Краљ Сардинскій за време бавлења нѣногъ овде, седиће
у епископскомъ двору. Као што едни веле доћи ђе и
неко одъ сродника цара Наполеона, да царицу одъ стране
цара поздрави. Овомъ приликомъ доћиће првый путъ
Краљ Викторъ у Ницу.

БЕРМАНСКО ЦАРСТВО.

„Тріестеръ Цайту: гъ“ доноси намъ слѣдуоће вѣсти
изъ источне Индіе одъ 30. Юлія:

„Изъ Рангуна дознаю се садъ потанко околности
при убійству бирманскогъ принца. Овай принць, да бы
се склоніо одъ гоненя брата саданѣгъ цара, побегло е
пре неколико месецій изъ Амературе у Рангунъ подъ ен-
глеско покровительство. Јошть дететомъ съ тешкомъ е
мукомъ овай несрећный принць избегао судбину свога

отца, кои е такође убиенъ. Но и подь енглескимъ закрильмъ не могао свою судбину избећи. Сва е прилика, да е онъ по наговору и заповѣсти бирманскогъ престолонаслѣдника у кући одь разбойника нападнуть и за едно са газдомъ одь куће убиенъ. Разбойници су поватани, и садъ ће се текъ видети, да ли ће за ово злочинство единствено они казниѣни быти, или ће се оно сматрати съ точки међународногъ права, и по томе повући бирманскій дворъ на одговоръ.

У овомъ последнѣмъ случаю може се лако великій заплетъ породити између Енглеске и бирманскогъ царства.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕНЕШЕ.

У Петербургу 30. Августа.

Карантинъ у Бесарабиѣ, далъ на црномъ и азовскомъ мору укинуть е за текућу 1856. годину.

У Лондону 30. Августа.

Паробродъ „Балтикъ“, кои е стигао у Лондонъ изъ Нью-Йорка, явля, да е сѣверо-американскій конзулъ у Никарагуи убиенъ одь привржевника едне тамошнѣ партиае.

У Паризу 1. Септембра.

„Мониторъ“ доноси едно извѣстѣ генерала Рандола изъ Алжира, да су Кабили напали были на тврдинѣнице Омаль и Елмиранъ, но да су одь французске посадке са знатномъ штетомъ узбѣени.

У Генови (у Сардиниѣ) 29. Августа.

Правительство е наредило, да се 6 новы парны фрегата саграде, и то 4 у отечественамъ бродницама, а 2 на страни. — Парна фрегата Говернале быће царици русской у Ници на разположенъ ставлѣна.

О Г Л А С Е.

(2—10) Почемъ самъ я долеподписаный овога лета отворио овде у Београду, на свое име трговину; на како самъ такову између осталога еспана, у великомъ количеству са разнимъ фарбама (бойма) одь найординариѣ до найфаниѣ у свакимъ изгледима снабдѣо: то непропуштамъ овимъ почитаемимъ ГГ. како живописцима и молерима тако и свакому, коме бы такове требало препоручити се; и у исто време обећавамъ се, да ћу свакога са умѣреномъ ценомъ послужити.

У Београду 1. Септ. 1856.

Алекса Местановић
кодъ „Тигра“ до варош-капис.

Подписаный има за даванъ подь кирію одь идућегъ Митрова-дна, а и пре, еданъ дућанъ съ квартиромъ доброга стая, у господской улици у Београду.

(2—3)

МАТ. КРАИНИЊЪ.

Подписаный намерава по Дмитрову-дне ове године поћи у Брусалимъ, да се по другій путь поклонити Гробу Спасителя и прочимъ светимъ местамъ.

Ову свою намѣру объявлюе преко Новина съ томъ цѣли, да бы знали зато они, кои волю имаю придружити му се; а они, кои су расположени послати какавъ прилогъ тамошнимъ светимъ задужбинама, да могу по нѣму послати, предавши свое прилоге са записомъ имена предходно у Београду г. Живку Ђорђевићу, трговцу; у Смедереву г. проти Милутину Банићу; у Пожаревцу г. Димитрију Цинцарину.

Хаџи СТЕФАНЪ, с. р.

Игуманъ Витовничкій
(2—3) у Пожарев. Окр.

(2—3) У књижари В. Валожића може се добити: Исторія Црне Горе одь Д. Милаковића. Исторія Райћа. Башчованъ одь Бибића. О књижевной узаймности Славена одь Колара Србски Споменици. Апостолъ. Грозъ одь Монте Христо.

ИЗДАВАНЪ КВАРТИРА И ДУЃАНА ПОДЪ КИРІО.

(3—3) У кући кодъ „Кралъвића Марка“, на раскрићу Савамалке улице, одма преко пута куће Антулине има на горнѣмъ кату пространъ новъ

квартиръ за едну или две фамиліе, а тако на долнѣмъ еданъ дућанъ и магаза за издаванъ подь кирію. — Муштеріе за едно ил' друго могу се пријавити подписаноме Сайби кодъ куће на Врачару, коя се такође одь Митрова-дна подь кирію издае заедно съ банштомъ, пространомъ за конѣ штадомъ и шупомъ за кола.

У Београду 24. Авг. 1856.

Спискомъ Весовићъ

Предсѣдатель Суда Окр. Гургусовачкогъ

Збогъ полазка изъ Београда продаваће се у Петакъ 7. тек. м. и у слѣдуюће дане на Сави у квартиру г. Канцлера ц. кр. Аустр. Генсрала. Конзула, кућевне ствари као: ормани, кровати и други намештай и кућевне потребе. Кои бы желіо што купити, нека се изволи тамо наћи одь 9 сатіи до подне, и одь 2 до 6 сатіи после подне.